

[Finansministeren.]

Folkparti (Lange) for deres Tilsagn om at stemme for Lovforslaget. I denne Tak ligger dog ikke nogen Anerkendelse af de Betragtninger, den ærede konservative Ordfører anstillede med Hensyn til Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter. Jeg skal imidlertid ikke her komme ind paa en Diskussion om dette Emne. Disse Spørgsmaal ligger nu i Skattekommissionen; der maa man gøre sig klart, dels den tekniske Side af de Problemer, det her drejer sig om, dels den politiske — de politiske Partier har jo Lejlighed til gennem deres Repræsentanter at markere deres Standpunkter. Man faar saa se, hvad Resultatet bliver.

Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa, hvad det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) fremdrog vedrørende Sække til Foderstoffer, men blot gøre den Bemærkning, at det er et Spørgsmaal, der maa klares i Sammenhæng med de øvrige tekniske Problemer, der ligger for — det drejer sig jo her om meget betydelige Problemer. Jeg erkender, at der kan anføres Tilfælde, hvor Forholdene har udviklet sig meget skævt — maaske langt skævere end i det Tilfælde, man her har nævnt, det skal jeg ikke tage Stilling til —, men hvor man alligevel af Hensyn til Helheden maa afvente Behandlingen i Skattekommissionen.

Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds meddelte, at Venstre ikke her i Tinget ønsker at stille de samme Ændringsforslag, som det har stillet i Folketinget, og jeg skal derfor ikke komme ind paa disse saa lidt som paa den mærkværdige Udstilling, der er arrangeret fra Venstres Side, og som jo ogsaa er blevet omtalt her. Jeg betragter baade Ændringsforslagene og Udstillingen som et Stykke naiv Vinduespynt, som Venstre har ment at have Brug for i en trang Tid, men jeg tror ikke, der kommer flere Kunder i Butikken af den Grund.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1061).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): Ogsaa Loven om midlertidig Afgift af Arv er et Led i de tidsbegrænsede Skattelove, som er blevet gennemført i de senere Aar. Den ved Loven hjemlede Tillægsafgift paa Arv foreslaas, ligesom det er Tilfældet med Hensyn til Told- og Forbrugsafgifterne, forlænget indtil Udgangen af Aaret 1939, og med Hensyn til Begrundelsen kan jeg henvisse til de samme Synspunkter, som jeg fremsatte vedrørende Toldbestemmelserne.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Idet jeg henviser til mine Udtalelser under Behandlingen af den foregaaende Sag, kan jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Jensen-Stevns: Den højtærede Finansminister ønsker altsaa en Forlængelse af Loven af 16. Maj 1933 angaaende midlertidig Afgift af Arv. Denne midlertidige Afgift af Arv bestaar jo i et Tillæg paa 50 pCt. til Afgiften af Arv, som tilfalder andre end Ægtefælle, Afkom og Adoptivbørn. Jeg maa imidlertid straks sige, at Partiet Venstre ikke vil kunne medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, men ved tredje Behandling agter at stemme derimod.

Vi fik i sin Tid Loven af 1933 som et Led i en Flerhed af Skattelove, der tilsigtede ganske bestemte Formaal. Det var en Række Indtægtslove, som var nødvendige for at dække Udgifterne ved Kriselovgivning af 1933, altsaa for Eksempel de 20 Mill. Kr.s Tilskud til Amtskommunerne og alt dette andet, som vi husker fra den Tid. Disse særlige Formaal er jo for længst bortfaldet, i det mindste delvis, men ikke desto mindre ønsker Finansministeren at fastholde de forskellige midlertidige Skattelove, som dengang blev givet. Det gaar her med den højtærede Finansminister som med Løven i Æsops Fabel. Den højtærede Finansminister sidder inde i Hulen, og alle Spor vender ind. Er der først kommet et Skatteobjekt inden for Hulens Indgang, kommer det aldrig mere ud. Vi er ikke tilfredse med, at disse midlertidige Skattelove stadig søges opretholdt længe efter, at deres oprindelige Formaal er bortfaldet. Dertil kommer den mere reelle Betragtning, at en Arveafgift er en Skat paa Formuen, en Skat paa selve Substansen. Men Formuen angribes jo ogsaa paa anden Maade, nemlig ved direkte Formueskatter, og disse er